

[Ninn-Hansen.]

finansministeren, der har ansvaret for det hele, stå op og sige, at denne overgangsordning er ikke retfærdig, den er forkert i sine virkninger, så modtager jeg gerne bebrejdelser for, at vi er det eneste parti, der prøver at komme med en løsning — der bliver afvist, det er der ikke noget at gøre ved. — men vi har forsøgt at komme med en løsning, det har finansministeren ikke.

Finansministeren (Grünbaum): Det sidste var nu heller ikke rigtigt. Jeg har forsøgt at komme med en løsning, endda flere, men det må jo være op til udvalget at finde frem til det forslag, man vil gå ind for.

Når hr. Ninn-Hansen nu i dag igen kører så hårdt frem med noget, der burde have været droppet for længst efter udvalgsdrøftelserne, er der jo to ting, der er lidt ejendommelige. Det ene er, at Hr. Ninn-Hansen i dag nu kommer med en række konkrete tal til en andenbehandling, trods det at vi har siddet i ganske god tid i udvalget og drøftet disse problemer. Hvorfor er de ikke kommet under udvalgsdrøftelserne? Det andet er: hvorfor stiller de konservative så ikke dette forslag? Man har jo ikke stillet forslaget; hvorfor skal det så frem her i dag på den måde, som hr. Ninn-Hansen kommer med det? Skammer man sig over det alligevel?

(Kort bemærkning).

Ninn-Hansen: Det sidste har jeg svaret på; vi troede, at også finansministeren var interesseret i at få en løsning på denne sag; vi synes, finansministeren har en særlig grund til, ikke mindst på grund af den bemærkning, finansministeren kom med for et år siden, at søge en løsning netop på dette spørgsmål, og derfor ønskede vi at samarbejde om det, men jeg forstår, at dette samarbejde kan vi ikke få; finansministeren afviser.

Det materiale, vi har, står selvfølgelig til rådighed, men der har jo været alle muligheder for finansministeren og skattedepartementet for at belyse dette spørgsmål, og det har vi opfordret til for lang tid siden. Vi har altså også selv tilladt os at regne lidt på tallene, efter at flertallet i betænkningen

har angivet denne 13,6 pct.s forhøjelse. Vi havde først lejlighed til at se angivelsen i betænkningen, idet det udvalgsmede, hvor dette betænkningssudkast blev forelagt, blev holdt i forgårs.

Ja, jeg troede, jeg gjorde finansministeren en tjeneste ved ikke at omtale det, finansministeren kalder de andre løsninger, som er foreslået. Jeg går ud fra, at finansministeren i særlig grad tænker på det forslag, som kom i form af et notat fra finansministeren, som socialdemokratiske udvalgsmedlemmer forlod, som socialistisk folkeparti tog op, som socialdemokratiet derefter sluttede sig til, dog ikke finansministeren — jeg ved ikke, hvordan finansministeren ville have stemt, hvis dette forslag var blevet stående — og som man derefter forlod igen. En sådan fremgangsmåde karakteriserer sig selv på en måde, så jeg fortsat mener at gøre finansministeren en tjeneste ved ikke at nævne forslaget nærmere. Men finansministeren kan jo redegøre for det her, navnlig redegøre for administrationen af det; det vil være interessant.

Finansministeren (Grünbaum): Jeg ville gerne give hr. Ninn-Hansen det sidste ord, men en enkelt ting gør, at jeg bliver nødt til at tage ordet, og det er bemærkningen om, at hr. Ninn-Hansen først i betænkningen har set, at skattesatserne ville blive forhøjet med 13,6 pct., hvis man fulgte den løsning. Det er beklageligt, for det har jo for længst været afgivet som notat til udvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten.

Ændringsforslag nr. 3

forkastedes med 88 stemmer mod 74; 4 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Ændringsforslag nr. 1 betragtedes som forkastet med samme stemmetal som ændringsforslag nr. 3.